

1866-05-17

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
Helbred, opdragelse, uddannelse

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen sender faderlige formaninger om, hvorledes Carl bør optræde og opføre sig.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg d 17 Mai 1866.

Kjære Carl !

Skjøndt det kun er et Par Dage siden jeg tilskrev dig, vil jeg dog idag sende dig et Par Ord, som du kan modtage som en Pintsehilsen paa Søndag Morgen.- Først og fremmest vil jeg ønske at du maa befinde dig fuldkommen rask, saa at intet Ildebefindende skal forhindre dig i at nyde Pintsefesten. Dernæst vil jeg ønske, at du nu maa have orienteret dig saameget, at du har kunnet danne Dig en nogenlunde klar Forestilling om din Virksomhed i den nærmeste Fremtid, thi intet bidrager saameget til at tilveiebringe og vedligeholde Ligevægt i Sindet og Glæde over Tilværelsen og over de Goder, det er En givet at nyde, som Bevidstheden om at handle efter en veloverlagt Plan og synet af et bestemt Maal for Øie, hvorimod man stadigt har at rette sin Gang.-Jeg har i de foregaaende Breve givet dig nogle Antydninger af mine Tanker herom, men du maa kun betragte dem som Antydninger, thi jeg vil ikke lægge nogle Baand paa din Handlefrihed.- Det er tværtimod mit Ønske, at du selvstændigt skal overveie og udfinde den Vei, du helst bør gaae, hvilket jo ingenlunde udelukker, at du raadspørger dig med Andre hvis Mening du tillægger nogen Vægt, navnlig Bourgeois, naar du kun har Bevidstheden om, at Beslutningen er din egen og at du selv har Ansvaret derfor.- Det er kun dermed at Characteren udvikles.- Gemyttets Udvikling kræver derimod Omgang med Mennesker og i denne Henseende bør jeg advare dig mod at følge din - tildeels medfødte - Tilbøielighed

til at isolere dig, til at være Dig selv nok. Du bør efter min Mening beflitte Dig paa at være mere aaben og imødekommende mod Andre, hvilket ikke alene gør Livet mere behageligt og indholdsrigt for dig selv, idet Aabenhed og Forekommenhed fremkalder et tilsvarende velvilligt Sindelag hos Andre, men dit eget Gemyt forbedres dermed og det er Hovedsagen. Det var mig derfor kjært at erfare, at du havde Leilighed til at vise en Landsmand, Scharlings Ven, nogle Dages Tjeneste og jeg vil ønske

at du vil søge og finde Leilighed til at vise lignende Tjenstagtighed.- Selvom de Folk du kommer i Berøring med, ikke have den samme Art af Dannelse som Du og ikke have de samme Interesser, bør du dog ikke deraf lade dig afskrække, thi man kan for det første lære meget af at omgaaes Folk, som staae paa et ganske andet Standpunct - intet Standpunct er eneberettiget - og selv om man i

Førstningen trættes og kjedes noget ved at bevæge sig i en Sfære, man ikke kjender eller har Interesse for, kommer man dog ofte senere til Erkjendelse af at man har udvidet sit Blik, men selv om dette ikke bliver Tilfældet, har man dog den Fordeell, at man har vænnet sig til at bringe et Offer og i Gjærningen har fyldestgjort Christendommens Bud: at elske Næsten.- Jeg gjentager derfor min Bøn: indeslut dig ikke for meget i dig selv, men søge Mennesker, d.v.s. gode brave Mennesker.- Kan du være saa heldig at træffe saadanne, der tillige have en ligestor eller større Dannelse eller en livligere Aand - det sidste trænger du især til - saa er det naturligviis saameget desto bedre.

[afslutningen af brevet
mangler]

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

til at ifalder sig, til at man sig falder. — Du har efter min
Mening bestemt sig paa at man man aaben og inatstammande
med Anden, hvilket ikke alene gjæder Løbet men besynderligt og
uifoldeligt for sig selv, idet Bænkens og Sværmens
færdigheder og Løbet malmilligt Bindeleg for Anden, man
det eget Gængt forbedret Løbet og det er Jans Vægen.
Det var mig Profet Gjord at erfare, at du Jans Løbet
til at vise en Løbet, Scharings Run, nogle Regar
Gængte og jeg vil ønske at du vil se og finde Løbet
til at vise Løbet Gængte. — Tal om de Salt, du
danner i Løbet med, ikke af Jans den samme Art af
Løbet for du og ikke Jans den samme Løbet, hvis
du dog ikke dog Løbet sig af Løbet, til man kan for det
Løbet Løbet meget af at angaaet Salt, som Løbet at
gængte andet Løbet — indet Løbet Løbet
og falder man i Løbet Løbet og Løbet meget med at
Løbet sig i en Løbet, man ikke Løbet eller Jans Løbet
for, Løbet man dog ofte Løbet til Løbet af at man
Jans indet sit Løbet, man falder om Løbet Løbet Løbet,
Jans man dog den Løbet, at man Jans man sig til at
Løbet at Løbet og i Løbet Jans Løbet Løbet Løbet
Løbet: at alle Løbet. — Jeg gjæder Profet min Løbet: indet
sig ikke for meget i sig selv, man sig Løbet, d. n. i. god,
Løbet Løbet. — Jans Løbet man sig Løbet at Løbet Løbet,
Løbet Løbet Jans man Løbet Løbet eller en Løbet Løbet
— det Løbet Løbet Løbet Løbet — Jans at Løbet Løbet Løbet
Løbet Løbet. —